

1729 ²³/₆ 16: 2. Beh. af F. t. L. ang. Ændr. i Reglerne om kirkeligt Tilsyn m. Folkekirkens Præster. 1730

tageligt. Formelt set er der nu intet at sige til det, men reelt set maa jeg sige, som jeg har sagt før, at jeg finder, at det er at sætte ligesom en sort Kokarde paa Vaalse Sognemenighed og paa den Præst, den ønsker, og det har man ikke paa nogen Maade Ret til. Man maa jo dog stadigvæk huske paa, at Vaalse Sognemenighed staar med sin fulde Ret, og det glæder mig at høre, at den sidste ærede Taler ogsaa ønsker, at Vaalse Sognemenighed skal have sin Ret helt ud. Jeg maa altsaa vedblivende udtale mig imod dette Ændringsforslag; men jeg forstaaer, at for at faa Sagen til Fællesudvalg vil det være nødvendigt, at alle, der ønsker dette, stemmer for Ændringsforslaget ved denne Lejlighed.

Der er et Medlem af Venstre, det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Kristensen), der har fremsat nogle Udtalelser i Betænkningen, som jeg egentlig i mangt og meget kan tiltræde, ligesom jeg ogsaa kan tiltræde en hel Del af, hvad det ærede Medlem sagde nu. Det ærede Medlem ønsker, at Sognemenighederne skal have afgørende Indflydelse paa Valget af deres Præst og paa Afskedigelsen af deres Præst. Det ærede Medlem maa vide, at det Parti, hvortil jeg hører, netop har affattet et Arbejdsprogram, hvorpaa dette Punkt ogsaa er sat, saa her kan vi meget godt enes. Jeg paaskønner ogsaa i høj Grad de Bestræbelser, det ærede Medlem har udfoldet i Udvalget for at opnaa Enighed i Tilslutning til Regeringsforslaget, og jeg beklager, at hans Bestræbelser ikke er lykkedes bedre. Det Ændringsforslag, det ærede Medlem har tænkt at stille, kan jeg tiltræde. Jeg har i Folketinget og ogsaa ved Sagens første Behandling her udtalt mig imod at spørge Vaalse Sognemenighed, idet jeg mente, at man havde spurgt den tilstrækkeligt. Her er der imidlertid Tale om en almindelig Foranstaltning, og jeg kan tiltræde Tanken om, at man spørger, forinden en Ordning, som den i Lovforslaget foreslaaede, indføres, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem om, at naar der skal spørges, bør der ogsaa spørges netop paa den Maade, det ærede Medlem har foreslaaet. Jeg ser i det Ændringsforslag, det ærede Medlem har villet stille, et lille Lyspunkt

i denne Sag, som giver mig Haab om, at en fortsat Forhandling mellem Tingene gennem et Fællesudvalg skulde kunne føre til et Resultat. Jeg haaber, at det maa ske, fordi jeg tror, det vilde baade de kirkelige Forhold i vort Land bedst, om vi kom over denne Sag paa en rolig Maade. Jeg tror ikke, at vi har Raad til, allermindst under de Forhold, hvorunder vi lever nu, at tage en alvorlig Kirkekamp op, og jeg haaber derfor paa, at der maa naas et Resultat gennem Fællesudvalget.

Nordby: Den højtærede Kirkeminister rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, som jeg nødvendigvis maa udtale mig om. Den højtærede Minister spurgte, hvad jeg mente om de Særmeninger, som nu afdøde Pastor Otto Møller i Gylling havde. Den højtærede Minister har aldeles ingen Ret til at spørge mig herom, og jeg er derfor ikke forpligtet til at give noget Svar. Det, jeg har udtalt mig om, og hvorimod den højtærede Minister har rettet sin Kritik, er Tilfældet: Arboe Rasmussen, og ikke Otto Møller. I Betænkningen har jeg skrevet: „Efter nævnte Medlems“ — altsaa min — „Opfattelse har Arboe Rasmussen i udpræget Grad misligholdt det højtidelige Embedsløfte, som han har aflagt, da han overtog Embedet som Lærer og Hyrde i Folkekirken — det Embede, han efter fri Tilskyndelse har søgt“. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaski oplæse en Del af Præsteløftet, det er ganske nødvendigt for mig her at dokumentere, hvorledes min Stilling er. Der staar i Præsteløftet, at vedkommende Kandidat, efter at han har tiltraadt Embedet, „lover for den alvidende Guds Aasyn:

Først: at jeg vil befitte mig paa at forkynde Guds Ord rent og purt, saaledes som det findes i de profetiske og apostoliske Skrifter og i vor danske evangelisk-lutherske Folkekirkens symbolske Bøger, med al Ærefrygt og Sømmelighed forvalte de hellige Sakramenter efter Kristi Indstiftelse, og saavel her som ved de øvrige hellige Handlinger udføre alt i Overensstemmelse med de for Folkekirken gældende Forskrifter. Fremdeles: at jeg efter Evne vil modarbejde Misbrug af Naadens hellige Midler og bekæmpe saadanne Lærdomme, som stride mod Folkekirkens Trosbekendelse;